

MARANATHA
o el triomf de l'Amor.

MARANATHÀ

(l'ocell blau de l'home blau)

**Temps de romandre a l'aguait.
Temps de l'espera cega.
Temps d'estar-se a la porta
pel moment no deixar passar
quan l'àngel visita
abans de destruir la ciutat.**

**Hospitalitat et vull dar,
àngel de mort,
que a la muntanya certa,
com fou per Lot,
ton guiatge m'ha d'encabir.**

**Jo no goso abandonar
aquestes males muralles
que també protecció són per a mi,
puix sense tu, perdut, hauria de morir.**

**L'etern vagareig d'una trista solitud
no conforta ma pensa
ni una vida omple, car qui no et menja
perd son temps i son mal agreuja.**

**Certament s'atansa
qui de l'ase ha de baixar.**

CERTAMENT VE.

CALENDARI PERPETU D'UN TEMPS SENSE FI

31 de Desembre.

**Correu! Veniu!
Acomiadem l'any vell!
Rebem l'any nou!
(criden pels carrers)**

1 de Gener.

De debò l'any ha començat?

2 de Gener.

**Com puc estar-ne segur?
I si és avui
que comença l'any per a mi?**

3 de Gener.

**Encara dubto.
Però tothom m'ho diu,
m'ho repeteix,
m'ho assegura...
M'ho he de creure?**

4 de Gener.

**Jo no veig que sigui nou.
Però m'hi insisteixen
i m'hi volen fer combregar.
És una veritat certa
em solen sentenciar.**

5 de Gener.

**Però on és la vida nova?
els pregunto.
On la paraula vera
que tot ho endreça?**

6 de Gener.

**Poc a poc recupero l'alè.
El seny em torna lentament.
No hi puc estar d'acord.
L'any nou en res
al passat s'ha d'assemblar.**

7 de Gener.

**Ho accepto. Finalment ho accepto.
Per a vosaltres és nou:
La quantitat ha variat!
Però per a mi,
que vull viure en la qualitat,
res no ha canviat.
Així doncs, tranquil·lament,
esperaré l'arribada del meu any nou
i quan senti l'anunci del seu anafiler
brindaré amb la meva copa
plena del vi novell.**

LES LLETRES DE LA CREACIÓ

Quan el Sant, beneït sigui, volgué crear el món, les lletres ja hi estaven. Durant els dos mil anys que precediren la creació, Ell les contemplava i hi jugava. Quan es decidí de crear el món totes aquestes lletres se Li presentaren, de l'última a la primera.

I Zohar, 2b.

ALEF

**Aquí i ara, una és la vida.
La vostra i la nostra,
puix en lloc sant de l'home
fou creada aquesta mida.**

**Sol. Solet.
Lluna. Lluneta.**

**Ve't aquí el rebis infantat.
Una sagrada família ha nat.**

BET

**Baix, ben a baix,
està enterrada la casa teva
d'on emana el crit
que l'esposa atrau.**

**Tresor inexpugnable.
Principi de vida eterna.**

**Un inici cert per una prima matèria
que sempre ha sigut i serà
si en vas clos la saps encativar.**

GUIMEL

**Amic, guia'm al jardí
on té l'estança,
un instant només
per a veure sa galta
i així d'amor pres
mori en vida qui a Ella
totes les llaors ha cantat.**

**Un foc, triple, sols té consistència
quan el quaternari, la terra,
en el seu sí l'ha acceptat.
Ve't aquí la seva interior estança.**

DALET

**De la seva mà l'ajuda ve
0i també de la justícia el càstig.
Una mà és la porta
que al pobre s'obre
quan aquest, suau o violent,
el seu amor reclama.**

**El tron de la seva glòria,
en dos units s'exclama!**

HE

**Ai Amiga
si m'haguessis dat el nom!**

**L'Amic s'alegraria
de saber-se en tu estar
i vergonya no el doldria
de veure's atrapat
en aquella xarxa d'Amor
que tant subtilment
Vulcà havia parat.**

**A dalt i a baix,
un vel les separa.
Tan a prop i tan lluny
si la mort no les atansa.**

VAV

**Ve't aquí un imant poderós
que jau irat del seu oblit
i com un foc ardent
s'excita quan hom el vol apagar
sense saber de l'aigua
que vol tastar.**

**L'amant imant es deleix
pel seu present haver:
la rosa galana
que amb el seu perfum
l'ha d'embellir.**

ZAIN

**Ve't aquí set meravelles
com una sola Bella.
La teva mirada és un raig.
Una paraula teva,
com espasa punyent,
fa la ziga-zaga
i a dins et penetra,
com si d'una elèctrica copa
el seu vi novell
haguessis begut.
Llavors, ple d'Amor, la mort.**

**Prou de pèl.
Jamai bèstia
Quan eixa espasa
mon cor encerta.**

HET

**La causa del pecat
no ens la podràs dir?
Car l'efecte el sabem:
la mort en tot instant.**

**Jo ho puc ben dir:
Home era ans de conèixer-te
i ara en ase sóc transformat
pel teu viperí engany.**

**Malgrat tanta dissort
Felix Culpa crido amb ardor,
puix un ase savi pot ser
qui sobre les espatlles el mestre ha portat,
en escalfar nostre senyor.**

TET

**En el pecat t'has estat, Amic,
i has oblidat allò bo
que dóna l'existència,
allò que sosté el món,
allò que t'omple amb sa faç radiant.**

**Des del pregon oblit
que em cobreix , en trista solitud,
cerco sa dolça faç
que un dia, rera les meves tenebres,
vaig creure albirar.
L'esperança em mou de veure-la,
a no tardar, bella i jove,
en els meus braços cantar.**

**Bo és el record quan es desperta.
Bo és l'amor quan del cor salta.
Bo és el fill quan als pares exalta.**

IOD

**El Món a venir
és el teu destí.
Allí ens trobarem, Amiga.**

**I mudes paraules d'amor brollaran
quan ens fondrem en una abraçada.
Del seu Voler, la vida naixerà
i jamai ens oblidarà.**

**En tu hi ha el propòsit
de la meva vida.**

CAF

**Com un receptacle
que espera ser emplenat tu ets.**

**Finalment ple,
de glòria resplendiràs
i el tron forniràs
i la corona cenyiràs.**

**Així ho faràs
perquè és el teu desig
i la seva voluntat.**

LAMED

**El pa he d'aconseguir.
L'he de demanar,
que de fer-lo no en sé,
car sense no en puc estar.
Però com atènyer-lo podré?**

**Sóc incapaç i estic sol
i em sé separat des de l'eternitat,
però, amb tot, d'ell sóc deutor,
d'ell la vida em ve i a ell torna
quan ja res la reté.**

**Sí, al Rei vull demanar el pa
que sosté la meva vida
i és de ma família l'esperança.
Sí, el Rei em donarà son pa.**

MEM

**Mira'l, és el Rei,
no el veus?
Ell sosté el món,
posa ordre on no n'hi ha
i, com Melquisedec,
dóna a qui no n'ha
del pa cert, el nou manà.**

**L'Amiga és del Rei
si el Rei a l'Amiga
la voluntat ha dat
i encara la tornarà a dar
si l'Amiga un nou amant
li vol mostrar.**

NUN

**Només un peix baixa i rega
com un baptisme sant.
És el teu secret,
puix si el món per tu no és creat,
si més no, és regat.**

**Ets com l'ocell blau
que enrama la casa
que l'ha sabut rebre
de la mà del seu protector:
l'Home Blau.**

**Qui t'ha atrapat
amb el seu ham
les noces ja pot preparar.**

SAMEC

**Suport del món.
Escut protector.
Sustentador dels caiguts.
Imposició de mans.
Ritus salvador.**

**Miracle renovat de la vida
que la joia ens atansa.
Miracle que tot ho abasta.**

**Ai l'Amor,
si de l'Amiga ha nat!
Ai l'Amic,
si de l'Amor ha na t!**

AIN

**Jo sospir del seu món
bell, dolç, ple,
i moro d'aquest enyor
que no en sap res
del seu bes d'amor.**

**Un món a venir feliç,
sadoll de ta presència eterna
cobrint-me, tons besos, a desdir,
respirant ton alè, bella Amiga.**

**Però ara, el meu món d'angoixa,
menyscabat i hostil,
àdhuc vol negar-me ta visió
i bescanviar bellesa per lletjor
joia per tristor
plenitud per buidor.**

**I jo m'ofego
i ja sols goso dir:
Vine a mi, bella,
amb ton món a venir!**

PEI

**El fruit de ta boca,
saborós, dolç, granat
és el que de tu espero.**

**Saborós, com les maduixes
fresques acabades de collir.**

**Dolç, com la mel pura
tot regalimant de la bresca.**

**Granat, com robins,
com magranes esberlades
oferint son gra carmesí.**

**El fruit de ta boca,
quin dolç plaer!
Eixa paraula
sols jo l'he de saber!**

TSADI

**Un dia,
el just s'aixecà
i amb veu potent
tot el món despertà.**

**Alceu-vos!
que ja és de dia!
-gosà clamar-
però cecs uns,
bornis els altres
no s'ho van empescar.**

**Tanmateix,
uns pocs agosarats
la llum del nou dia
van saber albirar
i al crit del Just
el món es va crear.**

QOF

**Quina benedició
la teva recepció
Aimada mia!**

**Tota casa s'alegra quan et rep
i a fe que serà el major honor
que hom pot haver.**

**I així, a la fi, els teus secrets
ja no ho seran pas per a mi,
ans d'amor nous brots sorgiran.**

REIX

**Resta ací, bella Amiga,
que en el cap t'ha de crear
puix en ell la imatge ha nat
i la teva bella semblança
com al foc mateix se m'ha de gravar.**

**El cap és el principi
i ha de ser emplenat.
A tu i a mi ens toca de saber
com se l'ha d'emplenar.**

SIN

**L'amor em crema com un foc
que gosa fondre'm la tanca del cor.**

**D'aquest fonament l'espurna salta
i en llarga i persistent columna,
mon Desig, vers Ella s'enlaira
dut pel meu esperit
que altra cosa no clama.**

**Amor, Amor,
quin ardent furor quan a mi baixes!
De cinc puntes és l'estel
que a l'Home emmarca.**

TAF

**Tot rellotge s'atura
a l'hora assenyalada.**

**Finalment, a mi,
de sobte arravatat,
sa bella semblança
m'ha de dar.**

**Jo esper i el delit em pren,
d'haver un temps sense temps
on jamai el delit empeny.**

La FE

La fe és el començament de la vida espiritual i causa de la salut humana, car és un resplendent raig de llum que penetra o travessa l'ànima i la il·lumina i endreça a veure i conèixer i entendre Déu, qui és el sobirà bé.

*Antoni Canals.
Scala de Contemplació
(llibre I; cap. 2)*

FE

**Llum encesa
que il·lumines el camí:
Llueix!**

**Que tot i no veure't
cous dolçament
allò que és tu mateix.**

fe

**Tobies, el bon esperit, ho ha dit:
La porta s'obrirà per a tots
els que vulguin entrar.**

**Des de la paciència ho podràs tastar
si humil ho goses demanar.**

FE

**Digues-me germana
i amb el bes d'amor
embriaga't
fins que, mort a tu,
neixis en mi
per a gaudi de l'home
que t'ha esperat.**

fe

**Com podràs la veritat atansar
si el teu desig no clam.
I l'esperança més folla trobar
si primer l'increïble no goses esperar
malgrat el teu lamentable estat**

FE

**Ve't aquí
el misteri ancestral
d'un home
que perdé el nord.**

**Sols la guia
de l'estel d'orient
al jardí l'ha tornat.**

**I ara,
tot ho ha contemplat.**

fe

**Promesa certa és la teva
de donar-te tota entera
i nua i delitosa,
però constància demanes
rera una porta incerta
que mai cap home mortal
ha vista oberta.**

FE

**Jove Senyora
a qui dec ma vida,
l'alè sou per a mi.**

**Aneu i veniu,
però en càrrec d'amor
jo us voldria
ara i sempre tenir.**

fe

**Un instant de desconsol
mena a l'eternitat del goig.**

**Qui ho creurà, testimoni podrà dar
i mai més hom en dubte romandrà.**

Qui ho gosi, ho experimentarà.

FE

**Un tresor amagat.
Qui el veurà?**

**Qui l'encendrà
aquest foc secret?**

**Qui té aquest ull
el temor ja no li és
estrany.**

fe

**No t'amoinis, confia.
És pobra i cega, em dius.
Però, et responc, cap altra
amaga tanta meravella.**

**Per a quan tanta meravella?
preguntes.
I jo callo el que no sé,
prest a abandonar el meu passat.**

EL TRIOMF DE L'AMOR

*Qui ha trobat el sant calze?
Qui ha obert el vas segellat?
Qui ha mirat en el secret?
Qui ha begut en la font?
Qui ha caigut en el cel?
Qui ha mort en la vida?
Qui ha ressuscitat en l'amor?
Qui s'ha establert en el coneixement?
Qui reposa en la pau del Perfecte?
Qui ha esdevingut UN amb el que És?*

Mostra'ns-el, aquest, Senyor misericordiós, a fi que li besem els peus i les mans i el seguim cegament fins al teu jardí secret, fins a la teva casa amagada i fins al teu cor virginal i santíssim, on la joia de vida dansa eternament entorn del teu amor immutable.

*Louis Cattiaux
M. R. XXI, 48.*

**Hores i hores d'espera.
Temps de romandre a l'aguait.**

MARANATHÀ.

**Ha de venir.
Ho has d'esperar
des del pregon oblit
del silenci eloqüent.**

**Res, no esperis res.
Fes, no facis res.
El seu dolç pas
embolcall serà per a tu
i sa petjada
tostemps en tu raurà
fins que presoner d'amor,
quan ja no vulguis escapar,
ta llavor pel món s'escamparà
i terra de promissió,
terra de llibertat,
terra de benedicció
el teu país serà,
car no has d'oblidar
que d'ell ha sortit
allò que a ell tornarà
sense haver-ne mai partit.**

**Llavors hom tornarà a esperar
des del pregon oblit
del silenci eloqüent.**

**I tornarà a venir.
En sereu fidels?**

**Victòria!
pel triomfador
que t'ha sabut conquerir.**

**Venus altiva
que t'has humiliat,
alça't en l'arc del triomf
que l'Amor, en portar-lo,
ha de passar.**

**Victòria!
per l'Amor nou-nat. No és pas una cosa nova,
en la llengua que canto,
esperar una altra albada
en sos braços
ni desitjar un temps passat
que encara ha de venir
ni de saber-se promès
del seu encisador bes.**

**Un dia això serà,
quan ja la llengua
no em caldrà de parlar.
Quan tothom
honorar-la ja voldrà.**

LUX

**La llum del món tu ets
i arreu arribes
sense deixar un sol racó
on la teva vida no bategui
ni ho ompli tot.**

**Tu el sostens tostemps
i en tu està el seu lloc,
però qui gosarà dir
que el teu lloc és el món?**

**I tanmateix l'amares.
Tanmateix el vols etern.
Tanmateix l'acompanyes
en el seu vol silent
que vers tu s'atansa
fins aconseguir-te reflexar
com aquella Lluna plena de tu,
car un dia, ple d'amor,
una veu escoltà, la mateixa
que a tu t'hi envià.**

**El món
és el Nom
a l'inrevés.
Ens hem d'estranyar
si la desgràcia l'habita?**

**Si el sabéssim pronunciar,
l'immund ens deixaria
i el NOM del MON,
amb lletres d'or gravades,
resplendiria en nostre cor
i, al seu batec,
Aimia!
(et diria).**

A la Lluïsa, amb desig.

**Està morta!
Està morta!
L'han enterrat!
Que no ho veus?**

**Però jo, com un idiota
que mai ha tingut seny,
els repetia ple
d'una tímida seguretat:**

**Viu!
És viva!
La mort no l'ateny!**

**I amb un dolç consol em conhortava
i m'amanyagava en sos braços
i suaument arraulit, com l'infant
que tip de pit s'adorm,
m'he cregut despertar
dins el meu somni estrany.**

**Viu. És viva.
O només ho he somniat?**

per la Mare de Déu de Montserrat.

**No sabia dir perquè
d'una gota tot s'escrigué.**

**Però tal com una mare
del seu pit l'infant alleta,
així creix en mi l'amor
que al Serrat m'apropa.**

**Per a mi no serà el teu Mont
un lloc de transfiguració?**

**Amor es mostra
quan la mare es vol mostrar,
puix sempre és son fill
qui el Bes t'ha de dar.**

**Vindrà. No ha de tardar.
No veus que tot és a punt?**

**La lletjor regna.
La maldat campa.
La tristor governa.
El ferro canta.**

**Llest està el seu final,
puix d'or serà el nou segle
que valentament s'ensuma,
quan amb el seu bes, Amor,
a tots ens curulli
rera la plena buido r.**

**No menystinguis cap destí
encara que això et faci patir,
car no saps el que du el demà
ni dels teus afanys que pots esperar.**

**Sense tu:
solitud i abandó.
D'Amor absent
i el desig no curull
sense tu.**

**Qui ets Amor?
(em pregunta una veu llunyana).**

**Li respondré
que Venus i Mart m'han engendrat,
o bé que del Sol i la Lluna
sóc el fill reial
o encara potser
que una alegre epifania
m'ha vist els ulls obrir.**

**Però, com ho podrà comprendre
si de primer no el visito,
si en ell jo no naixo?**

Ai Amor!

**i ta mare ens vols mostrar!
Ai Amor!
si ta mare et fa mostrar!**

**Vers on va el meu cor
tot el cos s'hi oposa.**

**Un, delitós de l'Amiga,
en tot s'afanya;
l'altre, amb no importa què,
del tot s'afarta.**

**Un ho voldria,
l'altre ho tem:
que el seu aire sigui vida,
que són dolç contemplar
el cor enlairi
fins l'Amiga encativar
i del seu amor brolli
un etern instant de felicitat.**

**Qui amor gosa haver,
el cos en cor,
transmutat podrà ser.**

**El Rei! El Rei!
cridaven els heralds
i un deversall de pa
omplia els carrers.**

**Quin tresor
tan ben guardat
el cor que Aimia
ha de tastar.**

**Un cor ardent
de desig ferm
que de pur amor
s'eleva vers vós
esperant-vos haver.**

*Les agulles del rellotge
t'ajudaran a llegir-ho,
puix així com les hores passen,
el dia neix i creix
i la llum s'encarna
quan d'amor s'uneix.*

**Ve't aquí un secret
que pot esclatar i badar-se
com la rosa galana
si eixa fogosa rosada
vol el seu foc encendre.**

**Heus aquí encimbellat
aquest igni Senyor jussà
perquè sa sobirana Senyora
l'ha volgut amb el seu foc abrandar.**

**No és mereixedor d'amor
qui res pot esperar?**

**Mi Senyora! ben fort he cridat.
I cap resposta m'ha arribat.**

**Mi Senyora! he tornat a cridar.
I una suau esperança m'ha colpejat.**

a Na Montserrat.

**Un temps
prepara l'altre,
ai Amor!**

**Com l'infant
neix amb dolor
així de tu i jo
només tu
que no sóc
si tu no ets,
ai Amor!**

**No és una cosa nova,
en la llengua que canto,
esperar una altra albada
en sos braços**

**ni desitjar un temps passat
que encara ha de venir**

**ni de saber-se promès
del seu encisador bes.**

**Un dia això serà,
quan ja la llengua
no em caldrà de parlar.
Quan tothom
honorar-la ja voldrà.**

**Malgrat les batzegades,
els bells projectes se succeeixen
i les paraules surten
per a formar belles imatges
i el desig es manté ferm.**

**És suficient?
No ho sé pas dir.**

**Però no vull deixar de pensar
que la meva fe l'ha d'obligar
i Aimia he d'haver finalment.**

Al Xavier, el meu amic.

**Gosaràs arribar
al final del camí
i girar el revolt?**

**Ets a prop
i no ho saps.
Esperes i desesperes.
T'acostes i t'allunyes.**

**Oh! la pinzellada suprema.
Oh! la pinzellada darrera
quan sola s'esplaia!**

**Quin pes el teu
quan jo s'aparta!
Quin pes el teu
quan l'instrument no t'agafa!**

**Ets a prop i no ho saps.
I la llum t'empaita
com jorn assedegat de nit.
Amb goig no has de fer
el revolt del camí?**

FOC

**Iris enjogassat que contemples del món el
millor,
no giris ta ullada d'aquesta silent esplendor.**

**Llum en terra sepultada,
ric tresor que espera la seva exhumació.**

**D'un carro la roda és l'ull d'un vivent,
però quatre ulls són el carro de l'etern
vivent.**

**Ignorem on som,
Ignorem el nostre destí,
Ignorem els nostres genitors.
I tanmateix
respirem el seu alè.**

**Com es pot ser tan ingrati
de respondre a un amor tan fidel
que lluny del retret
ens perdona i se'ns dóna
del tot, en tot i per tot?**

Vinc Amiga!

**No és pas fàcil llegir-me
quan la clau no és té,
però si el raig t'il·lumina
llavors, iridescent,
esclates com la rosassa
vista internament.**

**A fora, un esquelet inert.
A dins, un vitrall de llum.**

**A fora, el record profund.
A dins, la memòria desperta.**

**A fora, el brogit del temps.
A dins, la pau del tot perfecta.**

**A fora, sols un desig latent.
A dins, la confirmació del naixement.**

**A fora, passions a desdir.
A dins, amb l'Amada ben arraulit.**

**A fora, la lletra buida, la paraula morta.
A dins, la poesia de les Muses viva.**

**Quan el foc encès la passió desperta
no hi ha un instant perdut
si no és la seva absència.
I el Jutge temible
en Mare de misericòrdia s'alegra.**

IAH

**Dolç vol que en desig
voldria ser atrapat
per aquell ham
que tot bon pescador
ha de saber endreçar.**

**Hi ha un Lloc
on l'Amor està.**

**Hi ha un Lloc
on es pot estimar.**

**Llur visita és ben a prop.
Així ho vull esperar.**

Quina ebrietat em darà!